

РЕШЕНИЕ

№ 451

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.07.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разглежда дело номер **4295** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. С. В., чрез процесуалния му представител адв. И. против решение от 22.03.2012г. на Софийски районен съд, 95 състав постановено по н.а.х.д. № 12831/2011г., с което е потвърдено наказателно постановление № V-92/06.06.2011г. на началника на 04 РУП – СДВР.

Касаторът твърди, че съдебният акт противоречи на материалния закон, тъй като съдът не е обсъдил нито един от наведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на наложеното административно наказание, включително тези относно приложението на параграф1, т.20 от ЗОБВВПИ, както и възраженията за рипса на реквизити на АУАН и наказателното постановление. Наред с това се поддържат и оплаквания, че наложената в максимален размер глоба несъответства на нарушението и съдът не е съобразил това обстоятелство. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление, респективно да се намали глобата до предвидения от закона минимум.

Ответникът – Четвърто РУП – СДВР не се представлява в касационното производство и не изразява становище по касационните доводи.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град след като извърши проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН и прецени, установените от СРС факти, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора същата е основателна, поради следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било наказателно постановление № 92/06.06.2011г. на началника на 04 РУП – СДВР, с което В. С. В. е наложена глоба в размер на 2 000 лева на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ за нарушение на чл. 87, ал.1 от същия закон.

За да потвърди наложеното административно наказание СРС е възприел установената в акта и постановлението фактическа обстановка - на 28.05.2011г. е установено, че жалбоподателят – касатор в настоящото производство притежава на законно основание огнестрелно оръжие, въз основа на разрешение със срок на валидност до 20.02.2011г. и че в законоустановения срок не е подал заявление за продължаването му – нарушение по чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ. Въз основа на тези факти, съдът е формирал правни изводи, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ.

Решението е постановено в нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН. Съображения за това са следните:

СРС при извършване на дължимата проверка за спазване на императивните изисквания за съдържание на АУАН и наказателното постановление не е отчел допуснатото нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН относно посочената дата на нарушението, както и обстоятелствата, при които то е извършено. В обстоятелствената част на акта и постановлението не е посочена датата на извършване на нарушението по чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ. Съгласно цитираната разпоредба, в приложимата ѝ по време редакция от ДВ бр. 73/2010г. в сила от 17.09.2010г., в едномесечен срок от изтичане на срока по чл. 84, ал. 2, лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДОП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР придружено от предвидените в същата норма документи и удостоверение.

Съгласно чл. 84, ал.2 от ЗОБВВПИ, срокът на разрешението е 5 годишен и намира приложение по отношение на разрешенията, издадени след влизането в сила на закона – обн. ДВ бр. 73/2010г., в сила от 17.09.2010г. По силата на § 8 от ПЗР на ЗОБВВПИ издадените до влизането в сила на закона разрешения за осъществяване на дейности с взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, с изключение на разрешенията по [§ 7](#), и документи за пренасяне на изделията в рамките на Европейския съюз запазват действието си до изтичането на срока им.

В процесния случай в обстоятелствената част на акта и наказателното постановление нарушението е описано бланкетно, като е посочено единствено, че срокът на разрешението, издадено на В. В. е с изтекъл срок на 20.02.2011г. и че в законовия срок не са подадени документи за неговото продължаване. Не е посочено какъв е законовият срок, в който е следвало лицето да подаде заявление, тъй като очевидно се касае до разрешение, издадено при действието на отменения Закон за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите, чийто срок на валидност

не е определен в чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ, към който препраща нормата на чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ.

В АУАН и в НП не е посочена и датата на извършване на нарушението съгласно изискването на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Датата на нарушението по чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ е датата, на която е следвало лицето да подаде заявление за подновяване на разрешението и същата е обвързана със срока на действието му. В случая като дата на нарушението е посочена датата на неговото установяване – 28.05.2011г., която няма отношение към срока по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Нарушението на изискванията по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАН е съществено, тъй като препятства преди всичко проверката за наличие на административно нарушение и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административнонаказателното производство и налагането на административното наказание по чл. 212 от ЗОБВВПИ.

Само на това основание наказателното постановление подлежи на отмяна. Като е достигнал до различни изводи по отношение спазването на правилата по ЗАНН, СРС е постановил решение в нарушение на закона, който е следвало да бъде приложен – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 във връзка с ал.2 от НПК за неговата отмяна. Наред с горното от събраните по делото доказателства не се установява извършването на административно нарушение по чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ, което да подлежи на санкциониране. Неизпълнение на задължението за подаване в срок на заявление за подновяване на издаденото разрешение, ще е налице, когато лицето е заявило желанието си да го поднови. Нормата на чл.87, ал.1 от ЗОБВВПИ създава правна възможност, а не императивно задължение за притежателя на разрешението да го поднови. Поради това неспазването на срока, следва да се санкционира единствено в случаите, когато тази правна възможност е упражнена т.е. подадено е заявление за подновяване на разрешението, но не е спазен установения в чл. 87, ал.1 от ЗОБВВПИ. /арг. от решение № 1589/26.03.2012г. на АССГ, VI касационен състав по КНАД № 8741/2011г./

В процесния случай както в акта, така и в наказателното постановление не е посочено, че касаторът е упражнил правото си да поднови издаденото му разрешение. По делото не са налице и доказателства за подадено от него заявление за това. Поради това неспазването на срока не представлява административно нарушение по чл. 212 от ЗОБВВПИ.

По изложените съображения решението на СРС следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Останалите доводи на касатора касаят размера на наложената глоба, които предвид констатираната липса на административно нарушение, не следва да се обсъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 22.03.2012г. на Софийски районен съд, 95 състав, постановено по н.а.х.д. № 12831/2011г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателното постановление № 92/06.06.2011г. на началника на Четвърто РУП – СДВР, с което В. С. В. е наложена глоба в размер на 2 000 лева на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ за нарушение на чл. 87, ал.1 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.